

virkelig sin Betydning, derfor siger jeg, at det er ingen Underkastelse, fordi man holder sig noget tilbage fra Udvalgets Arbejde, naar det viser sig, at det Resultat, Udvalget er kommet til, stiller Ministeren sig afsjort imod. Vi have set, at Ministeren har foreslået et Lovforslag, hvor han paa det nærmeste tager Hensyn til, at vi saa lige saa mange Krese, som der er 16,000 Mennesker her i Landet, og her siger jeg, at naar Forholdet er det, at vi ingen Grundlovsforandring kunne saa, og det har vist sig, at vi ikke kunne naa frem paa den Vej, hvor den ærede Ordfører har ført an, saa er det ingen Underkastelse, naar vi stille os, som vi gøre. Sluttelig skal jeg sige til det ærede Medlem for Hjørring Amts 5te Valgkreds, at det er mærkværdigt, hvor Folk kunne være tunghörige til sine Lider. Har jeg ikke hævdet i Dag og til enhver Tid, at efter Forfatningen af 1866 og, naar Grundloven blev holdt fra alle Sider, saa var der ingen anden Vej end Forhandlingens? Og har jeg ikke hævdet her til Overflødighed i denne Sal, at politiske Modstandere maatte dog kunne tale sammen? Selvfølgelig maa de det. Men fra det og saa til dette, at nogle Partimedlemmer bag de andre Partimedlemmers Ryg gaa hen sammen med politiske Modstandere og lave Love indtil Enkelthederne og derpaa komme og lægge dem paa Tingets Bord og sige: Værsgod! Tag dem! — er der langt. Det er noget helt andet, og det skal det ærede Medlem ikke kunne nævne et eneste Eksempel paa, at jeg har gjort i min politiske Virksomhed her i Rigsdagen. Jeg har aldrig været med til at gøre den Slags Ting, og derfor kan jeg ikke forstaa, at han har givet mig Anledning til at komme tilbage til den Sag, at politiske Modstandere tale sammen. Det er man jo dog nødt til, hvis man vil have noget udrettet. Paa den Maade, som de Herrer lavede Love i Fjor, har jeg imidlertid aldrig været med til Forhandling nogen Sinde, aldrig, og derfor glæder jeg mig over, at det ærede Medlem har givet mig Anledning til at anholde denne Begende, som det er meget behageligt at kunne udsprede, naar der ingen er til Stede, som kan protestere derimod. Selv om det ærede Medlem bliver nok saa stærkt ladet af, hvad de omstaaende Kolleger sige til ham, saa skal han dog lade det blive staaende, at jeg har aldrig for mit Vedkommende været med til at lave Love fiks og færdig bag mine Partifællers Ryg. (H. Holm: De ere aldrig blevne færdige!) Ja, jeg ved jo, at det ærede Medlem, som afbryder mig, er i meget høj Grad vred over Mistænkeliggørelse, men saa forstaa

jeg ikke, hvorledes han kan indlade sig paa at jukse i det, som han siger sy til hos andre. Jeg er altsaa entig med det ærede Medlem om, at der skal forhandles, og at man maa tale med politiske Modstandere, men uenig med ham i det, som jeg pointerede i mit første Foredrag. Jeg siger altsaa, at der er ikke nogen Underkastelse i det, om man her i Tinget kom til det Resultat, at naar man ikke kan komme frem ad den Vej, som den ærede Ordfører vil gaa, og naar der ingen Udsigt er til en Grundlovsforandring, bør man vende sig til det Forslag, som den ærede Minister har stillet, og tage imod det. Jeg gaar herved ud fra, at naar der kan paavises bestemte Enkeltheder, hvor en eller anden mindre Forandring kunde være ønskelig, vil den ærede Minister ikke paa disse Punkter staa bestemt paa sit Forslag. Noget vil der vel nok kunne blive forandret i det. Vist er det i alt Fald, at Amtsgrensene have stor Betydning, og at det er lige saa godt et Udgangspunkt som Bestræbelserne fra den ærede Ordførers Side, hvorved vi begynde fra den ene Ende af Landet og saa dele Landet op uden at tage noget Hensyn til Amtsgrensene. Dette Standpunkt kan naturligvis ogsaa have noget godt ved sig, og man kan tage hvilke af disse Standpunkter, man vil, uden derfor at blive enten Højre eller Venstre.

Judenrigsministeren (Fingerslev): Jeg vil blot gøre en lille Bemærkning til det ærede Medlem, der nu har talt. Det ærede Medlem sagde, at vi nok kunne saa nogle Forandringer i Ministerens Forslag — det ærede Medlem siger ogsaa „vi“. Men jeg maa dog dertil sige, at naar der til mig er bleven sagt, at „vi“ tage Ministerens Forslag, som det er bleven budt, saa ved jeg ikke, hvorfor jeg skulde gøre Forandringer deri. Naar Folketinget lover mig at tage det, som det er, hvorfor skulde jeg saa gaa ind paa Forandringer?

Ordføreren (Høgsbro): Jeg vil blot svare det ærede Medlem fra Ribe (Bust), at naar han mener, at vi have aldeles brudt med Amtsgrensene og slet intet Hensyn taget til dem, saa tager han fejl. Vi have blot ikke sat denne Grænse op som den første Betingelse og en fast Regel. Med Hensyn til det ærede Medlem fra Listed (Sagd) skal jeg bemærke, at naar han klager over, at Sennels ikke bliver lagt til Listed i Stedet for at lægges til Værgets Kro, hvortil der er meget længere, saa